

บทที่ 4

ผลการศึกษา

ในการสำรวจการใช้มุ้งชุบสารเคมี กางนอนเพื่อป้องกันยุงพาหะนำโรคไข้มาลาเรียของประชาชนในพื้นที่อำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก ครั้งนี้ ได้ผลการศึกษาดังนี้

1. ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษานี้มีจำนวน 100 คน โดยมากกว่าครึ่ง (ร้อยละ 58.0) เป็นเพศหญิง ด้านอายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 47) มีอายุระหว่าง 36 - 55 ปี รองลงมาอายุ ระหว่าง 56 - 70 ปี ร้อยละ 25.0 อายุระหว่าง 21 - 35 ปี ร้อยละ 18.0 อายุ 71 ปีขึ้นไป ร้อยละ 8.0 และอายุต่ำกว่า 20 ปี ร้อยละ 2.0 ตามลำดับ กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 82.0) สมรสแล้ว รองลงมา มีสถานภาพโสด ร้อยละ 10.0 และสถานภาพม่าย/หย่า/แยกกันอยู่ เพียงร้อยละ 8.0 ด้านการศึกษาพบว่า มากกว่าครึ่งของกลุ่มตัวอย่าง (ร้อยละ 62.0) มีการศึกษาระดับประถมศึกษา รองลงมา ไม่ได้เรียนหนังสือ (ร้อยละ 12.0) มัธยมศึกษาตอนต้น (ร้อยละ 11.0) มัธยมศึกษาตอนปลาย /เทียบเท่า (ร้อยละ 10.0) ปวช./ปวส./อนุปริญญา/ปริญญาตรี (ร้อยละ 5.0) และมากกว่าครึ่งของกลุ่มตัวอย่าง (ร้อยละ 58.0) มีอาชีพทำนา/ทำสวน/ทำไร่ รองลงมาค้าขาย (ร้อยละ 19.0) ไม่ได้ประกอบอาชีพและ ประกอบอาชีพอิสระ เช่น ร้านเสริมสวย (ร้อยละ 14.0) รับจ้างทั่วไป (ร้อยละ 6.0) และรับราชการ (ร้อยละ 3.0) กลุ่มตัวอย่าง จำนวนครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 51.0) มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว ต่ำกว่า 5,000 บาท รองลงมา 5,000 - 10,000 บาท ร้อยละ 29.0 รายได้ต่อเดือนมากกว่า 10,001 บาท ร้อยละ 11.0 และไม่มีรายได้ ร้อยละ 9.0 และในหนึ่งปีที่ผ่านมา มีกลุ่มตัวอย่างที่ เคยป่วยเป็นโรค ไข้มาลาเรีย ร้อยละ 13.0 ไม่เคยป่วย ร้อยละ 87.0 รายละเอียดดังตารางที่ 1.1

ตารางที่ 1.1 จำนวน ร้อยละ จำแนกตามลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (N = 100)	ร้อยละ (100)
เพศ		
- ชาย	42	42.0
- หญิง	58	58.0
อายุ		
- ต่ำกว่า 20 ปี	2	2.0
- 21 – 35 ปี	18	18.0
- 36 – 55 ปี	47	47.0
- 56 – 70 ปี	25	25.0
- 71 ปีขึ้นไป	8	8.0
สถานภาพสมรส		
- โสด	10	10.0
- สมรส	82	82.0
- ม่าย/หย่า/แยกกันอยู่	8	8.0
ระดับการศึกษา		
- ไม่ได้เรียน	12	12.0
- ประถมศึกษา	62	62.0
- มัธยมศึกษาตอนต้น	11	11.0
- มัธยมศึกษาตอนปลาย/เทียบเท่า	10	10.0
- ปวช./ปวส./อนุปริญญา/ปริญญาตรี	5	5.0
อาชีพ		
- ทำนา/ทำสวน/ทำไร่	58	58.0
- รับจ้างทั่วไป	6	6.0
- ค้าขาย	19	19.0
- รับราชการ	3	3.0
- อื่นๆ	14	14.0

ตารางที่ 1.1 จำนวน ร้อยละ จำแนกตามลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง (ต่อ)

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (N = 100)	ร้อยละ (100)
รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว		
- ไม่มีรายได้	9	9.0
- ต่ำกว่า 5,000 บาท	51	51.0
- 5,000 – 10,000 บาท	29	29.0
- มากกว่า 10,001 บาท	11	11.0
ประวัติการป่วยด้วยโรคไข้มาลาเรียในหนึ่งปีที่ผ่านมา		
- เคยป่วย	13	13.0
- ไม่เคยป่วย	87	87.0

2. ผลการสำรวจ การใช้มุ้งชุบสารเคมี กางนอนของกลุ่มตัวอย่าง ในการป้องกันยุงพาหะนำโรคไข้มาลาเรีย

จากการสำรวจ การใช้มุ้งชุบสารเคมี กางนอนของกลุ่มตัวอย่าง ในการป้องกันยุงพาหะนำโรคไข้มาลาเรีย สรุปผลได้ดังนี้

2.1 การใช้มุ้งในชีวิตประจำวัน

ในบ้านของกลุ่มตัวอย่างมีมุ้งใช้ ร้อยละ 97.0 โดยมีจำนวนมุ้งมากที่สุด 5 หลัง ไม่มีมุ้งใช้ ร้อยละ 3.0 เพราะที่บ้านติดมุ้งลวดในห้องนอนจึงไม่ได้ใช้มุ้งกางนอน กลุ่มตัวอย่างที่มีมุ้งใช้ ร้อยละ 87.63 มีจำนวนมุ้งเพียงพอกับจำนวนคนในบ้าน (ไม่เกิน 3 คนต่อมุ้ง 1 หลัง) ส่วนร้อยละ 12.37 ตอบว่าไม่เพียงพอ ตามปกติกลุ่มตัวอย่างมากถึงร้อยละ 99.0 นอนในมุ้งหรือนอนในห้องที่มีมุ้งลวดเป็นประจำทุกคืน มีเพียงร้อยละ 1.0 เท่านั้นที่นอนในมุ้งเป็นบางครั้ง โดยให้เหตุผลว่านอนในมุ้งแล้วมีความรู้สึกว่าร้อน ทำให้นอนไม่หลับ รายละเอียดดังตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 จำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างในเรื่องการใช้มุ้งในชีวิตประจำวัน

การใช้มุ้งในชีวิตประจำวัน	จำนวน (N = 100)	ร้อยละ (100)
ประเภทมุ้งที่ใช้		
- มุ้งธรรมดา	97	97.0
- มุ้งลวด	3	3.0
ความเพียงพอของ จำนวนมุ้งกับจำนวนคนในบ้าน (ไม่เกิน 3 คนต่อมุ้ง 1 หลัง)*		
- เพียงพอ	85	87.63
- ไม่เพียงพอ	12	12.37
การนอนในมุ้ง		
- นอนในมุ้งเป็นบางครั้ง	1	1.0
- นอนในมุ้งหรือนอนในห้องที่มีมุ้งลวดเป็นประจำ ทุกคืน	99	99.0

*เฉพาะผู้ที่ใช้มุ้งธรรมดา

2.2 พฤติกรรมการใช้มุ้งเมื่อไปทำงานโดยค้างแรมนอกหมู่บ้าน

ส่วนการไปทำงานนอกหมู่บ้าน/เข้าป่า/ที่เป็นแหล่งแพร่เชื้อมาลาเรียสูงโดยค้างแรมพบว่า กลุ่มตัวอย่างมากกว่าครึ่ง (ร้อยละ 57.0) ไม่เคยเข้าไปทำงานลักษณะนี้เลย ส่วนผู้ที่เคยไปทำงานในลักษณะนี้ ร้อยละ 4.0 นำไปด้วยเป็นบางครั้ง ส่วนร้อยละ 17.0 นำไปด้วยทุกครั้ง ร้อยละ 22.0 ไม่เคยนำมุ้งติดตัวไปด้วย โดยพบว่า ผู้ที่ไม่นำมุ้งติดตัวไปด้วยมีวิธีการป้องกันยุงกัดหลายวิธี ได้แก่ สุมไฟ (ร้อยละ 77.27) ทายากันยุง (ร้อยละ 13.63) และสวมเสื้อคลุม (ร้อยละ 9.10) ตามลำดับ รายละเอียดดังตารางที่ 2.2

ตารางที่ 2.2 จำนวน ร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่างในเรื่องพฤติกรรมการใช้มุ้งเมื่อไปทำงาน โดยค้ำแรมนอกหมู่บ้าน

พฤติกรรมการใช้มุ้ง	จำนวน (N = 100)	ร้อยละ (100)
การนำมุ้งติดตัวไปด้วย หากไปทำงานนอกหมู่บ้าน / เข้าป่า/แหล่งแพร่เชื้อมาลาเรียสูงโดยค้ำแรม		
- นำไปด้วยเป็นบางครั้ง	4	4.0
- นำไปด้วยทุกครั้ง	17	17.0
- ไม่เคยเข้าไปทำงานลักษณะนี้เลย	57	57.0
- ไม่เคยนำไปด้วย	22	22.0
วิธีการป้องกันยุงกัดหากไม่นำมุ้งติดตัวไปด้วย*		
- สุมไฟ	17	77.27
- ทายากันยุง	3	13.63
- สวมเสื้อคลุม	2	9.10

*เฉพาะผู้ที่ไม่เคยนำมุ้งไปด้วย

2.3 การใช้มุ้งชุบด้วยสารเคมี

ครอบครัวของ กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 95.0 ชุบมุ้งด้วยสารเคมี มีเพียง ร้อยละ 5.0 เท่านั้นที่ไม่ชุบมุ้งด้วยสารเคมี โดยในจำนวนนี้ให้เหตุผลว่า ที่บ้านใช้มุ้งลวด ร้อยละ 60.0 ไม่ทราบว่าเจ้าหน้าที่มาให้บริการชุบมุ้ง ร้อยละ 20.0 และเพิ่งย้ายเข้ามาอยู่ในหมู่บ้าน ร้อยละ 20.0 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบว่า ชุบมุ้งด้วยสารเคมี ร้อยละ 95.8 ใช้มุ้งที่นำไปชุบสารเคมี กางนอนเป็นประจำ ใช้กางนอนเป็นบางครั้ง ร้อยละ 3.16 ไม่ใช้กางนอนเลย ร้อยละ 1.05 อย่างไรก็ตาม กลุ่มตัวอย่างตอบว่า เมื่อใช้มุ้งชุบสารเคมีกางนอนแล้ว ทำให้ยุงไม่กัด ร้อยละ 91.0 ยุงในบ้านมีน้อยลงเมื่อเปรียบเทียบกับนอนในมุ้งไม่ชุบสารเคมี ร้อยละ 52.0 เห็นยุงตายตกลงบนพื้นบ้าน ร้อยละ 43.0 มีกลิ่นเหม็น ร้อยละ 17.0 แพ้เป็นผื่นคัน ร้อยละ 1.0 และเมื่อถามว่า ถ้ามีการชุบมุ้งครั้งต่อไปจะนำมุ้งมาชุบสารเคมีหรือไม่ กลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมด ร้อยละ 97.0 ตอบว่า จะนำมาชุบสารเคมี ส่วนกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 3.0 ที่ตอบว่าจะไม่นำมาชุบสารเคมี ให้เหตุผลว่าไม่มีมุ้งใช้ เพราะที่บ้านติดมุ้งลวดอยู่แล้ว รายละเอียดดังตารางที่ 2.3

ตารางที่ 2.3 จำนวน ร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่างในเรื่องการใช้มุ้งชุบด้วยสารเคมี

การใช้มุ้งชุบสารเคมี	จำนวน (N = 100)	ร้อยละ (100)
การชุบมุ้งด้วยสารเคมี		
- ชุบมุ้งด้วยสารเคมี	95	95.0
- ไม่ชุบมุ้งด้วยสารเคมี	5	5.0
เหตุผลที่ไม่ชุบมุ้งด้วยสารเคมี		
- มีมุ้งลวด	3	60.0
- ไม่ทราบว่าเจ้าหน้าที่มาให้บริการชุบมุ้ง	1	20.0
- เพิ่งย้ายเข้ามาอยู่ในหมู่บ้าน	1	20.0
การใช้มุ้งที่นำไปชุบสารเคมีทางนอน*		
- ใช้ทางนอนเป็นประจำ	91	95.8
- ใช้ทางนอนเป็นบางครั้ง	3	3.16
- ไม่ใช้ทางนอนเลย	1	1.05
ผลของการใช้มุ้งชุบสารเคมีทางนอน		
- ยุงไม่กัดเหมือนนอนในมุ้งชุบสารเคมี	91	91.0
- เห็นยุงตายตกลงบนพื้นบ้าน	43	43.0
- ยุงในบ้านมีน้อยลง เมื่อเปรียบเทียบกับนอนในมุ้ง ไม่ชุบสารเคมี	52	52.0
- มีกลิ่นเหม็น	17	17.0
- แพ้เป็นผื่นคัน	1	1.0
การชุบมุ้งด้วยสารเคมีในครั้งต่อไป		
- นำมาชุบสารเคมี	97	97.0
- ไม่นำมาชุบสารเคมีเพราะมีมุ้งลวด	3	3.0

*เฉพาะผู้ที่ชุบมุ้งด้วยสารเคมี

2.4 การบริการชูปมุ้งด้วยสารเคมีจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่

ในเรื่องการบริการชูปมุ้งด้วยสารเคมีจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันควบคุมโรคไข้มาลาเรียในพื้นที่นี้ กลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมด (ร้อยละ 97.0) ให้ข้อมูลว่า ในรอบ 2 – 3 ปีที่ผ่านมา มีเจ้าหน้าที่มาดำเนินการชูปมุ้งด้วยสารเคมีให้ชาวบ้านในหมู่บ้าน มีเพียงร้อยละ 3.0 ที่ตอบว่า ไม่มี โดยพบว่า เจ้าหน้าที่ที่มาดำเนินการชูปมุ้งให้ นั้นมาจากหน่วยควบคุมโรคติดต่อ นำโดยแมลง มากที่สุด (ร้อยละ 95.0) รองลงมา คือ อสม./อम्म./สถานีอนามัย (ร้อยละ 28.0) ซึ่งการชูปมุ้งด้วยสารเคมี ของหน่วยงานข้างต้นนั้น กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 97.0 ให้ข้อมูลว่า ไม่ต้องจ่ายเงิน และมีผู้ที่ไม่ตอบ เนื่องจากไม่เคยนำมุ้งไปชูป ร้อยละ 3.0 รายละเอียดดังตารางที่ 2.4

ตารางที่ 2.4 จำนวน ร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่างในเรื่องการบริการชูปมุ้งด้วยสารเคมีจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่

การบริการชูปมุ้งด้วยสารเคมี	จำนวน (N = 100)	ร้อยละ (100)
การบริการชูปมุ้งด้วยสารเคมีจากเจ้าหน้าที่ ในรอบ 2 – 3 ปีที่ผ่านมา		
- มี	97	97.0
- ไม่มี	3	3.0
หน่วยงานที่มาดำเนินการชูปมุ้งด้วยสารเคมีให้		
- หน่วยควบคุมโรคติดต่อ นำโดยแมลง	95	95.0
- อสม./อम्म./สถานีอนามัย	28	28.0
การจ่ายเงินสำหรับการ ชูปมุ้งด้วยสารเคมี ให้กับหน่วยงาน		
- ไม่ต้องจ่ายเงิน	97	97.0
- ไม่ได้ตอบ	3	3.0

2.5 การมีส่วนร่วมเรื่องการชูปมุ้งด้วยสารเคมี

สำหรับในเรื่องการมีส่วนร่วมในการชูปมุ้งด้วยสารเคมี กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 83.0 ไม่เคยเข้าร่วมประชุม /อบรมชูปมุ้งด้วยสารเคมี มาก่อน มีเพียง ร้อยละ 17.0 เท่านั้นที่เคยเข้าร่วมประชุม/อบรม จำนวนสูงสุด 3 ครั้ง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ถึง ร้อยละ 94.0 คิดว่า ถ้าให้ทำการชูปมุ้งด้วยตัวเอง จะสามารถทำได้ ส่วนร้อยละ 6.0 คิดว่า ทำไม่ได้ เพราะไม่ได้รับการอบรม/อายุมาก/มีหน่วยงานอื่นทำให้แล้ว และถ้าทางหน่วยงานภาครัฐหรือ อบต.มีการสรรหาความร่วมมือ จากประชาชนในการเป็นอาสาสมัครมาลาเรียชุมชนเพื่อเป็นแกนนำในการ ดำเนินการชูปมุ้งด้วยสารเคมี กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 60.0 จะสมัครเข้าร่วมทำงานด้วย ส่วนร้อยละ 40.0 ไม่สมัครเข้าร่วม โดยให้เหตุผลว่าอายุมาก ไม่มีเวลา รายละเอียดดังตารางที่ 2.5

ตารางที่ 2.5 จำนวน ร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่าง ในเรื่อง การมีส่วนร่วมเรื่องการชูปมุ้งด้วยสารเคมี

การมีส่วนร่วมเรื่องการชูปมุ้งด้วยสารเคมี	จำนวน (N = 100)	ร้อยละ (100)
การเข้าร่วมประชุม/อบรมชูปมุ้งด้วยสารเคมีมาก่อน		
- ไม่เคย	83	83.0
- เคย	17	17.0
ความสามารถในการชูปมุ้งด้วยตัวเอง		
- ทำได้	94	94.0
- ทำไม่ได้	6	6.0
การสมัครเข้าร่วมทำงาน กับทางหน่วยงานภาครัฐหรือ อบต. หากมีการสรรหาความร่วมมือจากประชาชนในการเป็นอาสาสมัครมาลาเรียชุมชนเพื่อเป็นแกนนำในการดำเนินการชูปมุ้งด้วยสารเคมี		
- สมัครเข้าร่วม	60	60.0
- ไม่สมัครเข้าร่วม	40	40.0

3. ระดับความพึงพอใจ ของกลุ่มตัวอย่าง ที่มีต่อการ ใช้มุ้งชุบสารเคมีป้องกันยุงพาหะนำโรคไข้มาลาเรีย

จากการศึกษาระดับความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการ ใช้มุ้งชุบสารเคมีป้องกันยุงพาหะนำโรคไข้มาลาเรีย สรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการ ใช้มุ้งชุบสารเคมีป้องกันยุงพาหะนำโรคไข้มาลาเรีย โดยรวมอยู่ในระดับพึงพอใจ มาก ($\bar{x} = 3.84$, S.D. = 0.88) แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความรู้สึกที่ดีหรือมีความรู้สึกที่เป็นทางบวกเมื่อ ใช้มุ้งชุบสารเคมีกางนอนเพื่อป้องกันยุงพาหะนำโรคไข้มาลาเรีย ซึ่งเป็นมาตรการที่ใช้ป้องกันควบคุมโรคไข้มาลาเรียที่ดีที่สุดมาตรการหนึ่ง และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ ค่าใช้จ่ายในการชุบมุ้ง ($\bar{x} = 4.78$, S.D. = 0.48) รองลงมาคือ การให้บริการจากเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการชุบมุ้ง ($\bar{x} = 4.66$, S.D. = 0.51) มุ้งชุบสารเคมีเป็นมาตรการ ป้องกันควบคุมโรคไข้มาลาเรียที่ดีที่สุด ($\bar{x} = 4.54$, S.D. = 0.59) การนอนในมุ้งชุบสารเคมีช่วยป้องกันโร คมาลาเรียได้ ($\bar{x} = 4.43$, S.D. = 0.65) ชอบนอนในมุ้งชุบสารเคมี ($\bar{x} = 4.39$, S.D. = 0.84) ความถี่ในการให้บริการชุบมุ้งต่อปีจากเจ้าหน้าที่ ($\bar{x} = 3.84$, S.D. = 0.69) ระยะเวลาการติดคางของสารเคมีที่ติดมุ้งหลังจากชุบมุ้งแล้ว ($\bar{x} = 3.60$, S.D. = 0.81) ขั้นตอนในการชุบมุ้งมีความสะดวก ไม่ยุ่งยาก ($\bar{x} = 3.37$, S.D. = 1.15) สีของสารเคมีที่ติดมุ้งหลังจากชุบมุ้งแล้ว ($\bar{x} = 2.56$, S.D. = 1.52) ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือ กลิ่นของสารเคมีที่ติดมุ้งหลังจากชุบมุ้ง แล้ว ($\bar{x} = 2.29$, S.D. = 1.21) รายละเอียดดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 ระดับความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง ที่มีต่อการใช้มุ้งซุบสารเคมี ป้องกัน ยุงพาหะนำโรคไข้มาลาเรีย

ข้อความ	Min	Max	Mean	S.D.	ระดับ ความพึงพอใจ
1. ท่านชอบนอนในมุ้งซุบสารเคมี	1	5	4.39	0.84	มากที่สุด
2. สีของสารเคมีที่ติดมุ้งหลังจากซุบมุ้งแล้ว	1	5	2.56	1.52	น้อย
3. กลิ่นของสารเคมีที่ติดมุ้งหลังจากซุบมุ้งแล้ว	1	5	2.29	1.21	น้อย
4. ระยะเวลาการติดคยงทงของสารเคมีที่ ติดมุ้งหลังจากซุบมุ้งแล้ว	1	5	3.60	0.81	มาก
5. ขั้นตอนในการซุบมุ้งมีความสะดวก ไม่ยุ่งยาก	1	5	3.37	1.51	มาก
6. การนอนในมุ้งซุบสารเคมีช่วยป้องกัน โรคมาลาเรียได้	1	5	4.43	0.65	มากที่สุด
7. มุ้งซุบสารเคมีเป็นมาตรการป้องกัน ควบคุมโรคไข้มาลาเรียที่ดีที่สุด	1	5	4.54	0.59	มากที่สุด
8. การให้บริการจากเจ้าหน้าที่ให้บริการ ซุบมุ้ง	1	5	4.66	0.51	มากที่สุด
9. ความถี่ในการให้บริการซุบมุ้งต่อปี จากเจ้าหน้าที่	1	5	3.84	0.69	มาก
10. ค่าใช้จ่ายในการซุบมุ้ง	1	5	4.78	0.48	มากที่สุด
คะแนนรวม	1	5	3.84	0.88	มาก

4. ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่าง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ จากข้อคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับ ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะที่มีต่อการใช้มุ้งชุบ สารเคมี กางนอนของ กลุ่มตัวอย่าง ในการป้องกันยุงพาหะนำโรคไข้มาลาเรีย สรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างต้องการให้มีการแจ่มมุ้งเพิ่ม เนื่องจากมีหลายหลังคาเรือน ที่มีมุ้งจำนวนไม่เพียงพอต่อความต้องการใช้มุ้งกางนอนเพื่อป้องกันยุงกัด

2. การแจ่มมุ้งควรคำนึงถึง จำนวนสมาชิกในบ้านด้วย ซึ่งบางครั้งการแจ่มมุ้งจากหน่วยงานราชการไม่สอดคล้องกับจำนวนสมาชิกในบ้าน บางบ้านได้รับมุ้งมากกว่าจำนวนสมาชิกในบ้าน ซึ่งอาจเนื่องมาจากการรู้จักกันเป็นส่วนตัวของผู้ได้รับแจ่มมุ้งกับผู้แจ่มมุ้ง

3. กลุ่มตัวอย่าง ต้องการให้เจ้าหน้าที่มาชุบมุ้งที่ บ้านของชาวบ้านเลย เนื่องจาก จะได้รับความสะดวกมากขึ้น ซึ่งเดิมทางหน่วยควบคุมโรคติดต่อ นำโดยแมลง หรือทางอาสาสมัครสาธารณสุข (อสม.) จะนัดชาวบ้านให้นำมุ้งมาชุบสารเคมีที่จุดนัดที่ใดที่หนึ่ง เช่น ที่ทำการบ้าน ผู้ใหญ่บ้านหรือบ้านของ อสม.

4. กลุ่มตัวอย่าง ต้องการให้มีการชุบมุ้งบ่อยๆ เพื่อให้มีประสิทธิภาพในการป้องกันยุงพาหะนำโรคได้มากยิ่งขึ้น

5. กลุ่มตัวอย่าง อยากรได้น้ำยา สารเคมีชุบมุ้ง เพิ่มเพื่อนำไปชุบมุ้งให้กับลูกจ้าง แรงงานต่างด้าวที่อยู่ในไร่ในสวนไกลๆ ที่หน่วยงานภาครัฐไม่สามารถเข้าไปถึงได้

6. หน่วยงานภาครัฐหรือหน่วยงานที่ดำเนินการชุบมุ้งให้กับประชาชน ควรดำเนินการ ประกาศหรือประชาสัมพันธ์ ให้ประชาชนได้รับทราบล่วงหน้า อย่างน้อย 2-3 วัน ก่อนมีการชุบมุ้ง

7. กลุ่มตัวอย่าง ต้องการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและอาสาสมัครสาธารณสุข (อสม.) มีความร่วมมือกันให้มากขึ้น ในเรื่องการดูแลสุขภาพของประชาชนในหมู่บ้าน